

بررسی تجربی اثر پایاکننده شعله و قطر اوریفیس نازل سوخت بر ظرفیت حرارتی مشعل گازسوز با توجه به میزان تولید آلاینده‌گی مشعل

عباسعلی فرداد^۱، محمد صدیقی^۲، سید مهدی حسینی بغدادآبادی^{۳*}، سهیلا خوشنویسان^۴

سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران
mehdi_hosseini@mecheng.iust.ac.ir *

چکیده

افزایش ظرفیت مشعل‌ها می‌تواند از طریق تغییرات در اجزای مختلف مشعل صورت گیرد. در این مقاله از دو نوع پایاکننده شعله تخت فابریک و تخت با زاویه‌های بازتر استفاده شده و برای هرکدام با چهار نازل با قطرهای اوریفیس ۳/۵، ۳ و ۴ میلی‌متر به بررسی پارامترهای احتراقی در ظرفیت حداقل و حداکثر مشعل گازسوز (پروپان) با توجه به میزان تولید آلاینده‌گی آن پرداخته شده است. از آنجا که تست مورد نظر جهت بهبود عملکرد مشعل انجام شد، در نتیجه پایاکننده شعله مناسب و قطر اوریفیس نازل سوخت بهینه برای ظرفیت حداقل و حداکثر مشعل به دست آمد.

واژه‌های کلیدی: پایاکننده شعله - قطر اوریفیس نازل - مشعل گازسوز - بهینه‌سازی

۱- مقدمه

در جهت بهبود بازده مشعل‌ها مطالعه و بررسی وسیعی صورت گرفته است و اغلب بررسی‌ها به جت جریان متحدالمرکز مضاعف منجر شده است. در چنین آرایشی یک نگهدارنده شعله مثل پایا کننده شعله، به منظور تولید منطقه دوباره گردش که باعث می‌شود دو جریان کاملاً مخلوط شوند و واکنش دهند، نیاز است. پس از ایجاد منطقه دوباره گردش، جریان حلقوی یا wake زمان رزیدنس کافی برای گازهای سوخت فراهم می‌کند تا باعث پایداری شعله شود [۱]. پایا کننده شعله در محفظه‌های احتراق به کار می‌رود. نگهدارنده‌های شعله اختلاط بهتر بین سوخت و هوارا فراهم می‌کند و به این وسیله زمان رزیدنس گازهای مخلوط را افزایش می‌دهد که از این طریق باعث افزایش پایداری شعله می‌شود [۲]. تلاش‌های اولیه به منظور بهبود نقش هندسه پایا کننده شعله بر روی منطقه دوباره گردش بر روی شعله‌های پیش آمیخته بوسیله کوندو در سال ۱۹۸۰ صورت گرفت. او سه نگهدارنده شعله را در آزمایش‌های خود به کار برد: صفحه، گوه و استوانه. نتایج نشان داد که کشش منطقه دوباره گردش که به صورت ماکزیمم مقدار دبی جریان معکوس تعریف شد، بیشترین مقدار را در نمونه صفحه تخت و کمترین مقدار را در نمونه استوانه داشت [۳]. آقای اسکویوا اثر شکل پایا کننده شعله بر روی ساختار شعله‌های غیر پیش آمیخته را بررسی کرد و فرایند پایا سازی را برای دو نوع هندسه نگهدارنده شعله به کار برد. اولین هندسه تخت و دومی لاله‌ای شکل بود.

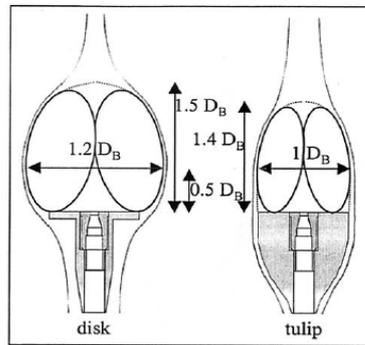
۱- دکترای مکانیک، استادیار، دانشگاه علم و صنعت ایران

۲- دکترای مکانیک، استادیار، دانشگاه هوایی شهید ستاری

۳- فارغ التحصیل رشته مهندسی هوا فضا گرایش آیرودینامیک، کارشناسی ارشد، دانشگاه علم و صنعت ایران

۴- کارشناس ارشد مهندسی مکانیک، مدیر آزمایشگاه سوخت و احتراق سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران

اثر شکل پایا کننده شعله بر روی مشخصه جریان حلقوی (wake) در شکل ۱ آمده است [۱].

شکل ۱- اثر شکل پایا کننده شعله بر روی مشخصه جریان حلقوی [۱].

آقای بوی و همکارش اثر قطر و مکان پایا کننده شعله را در یک مشعل از پیش آمیخته گازسوز بررسی کردند. ماکزیمم دمای شعله زمانی حاصل شد که پایا کننده شعله در نزدیکی سر شعله قرار گرفت [۴]. در این مقاله عملکرد یک مشعل گاز سوز برای دو نوع پایا کننده شعله، تخت فابریک و تخت جدید (با زاویه بازتر)، در قطرهای مختلف نازل اوریفیس سوخت با توجه به میزان استاندارد تولید آلاینده‌گی مورد بررسی قرار گرفته است.

۲- تست تجربی

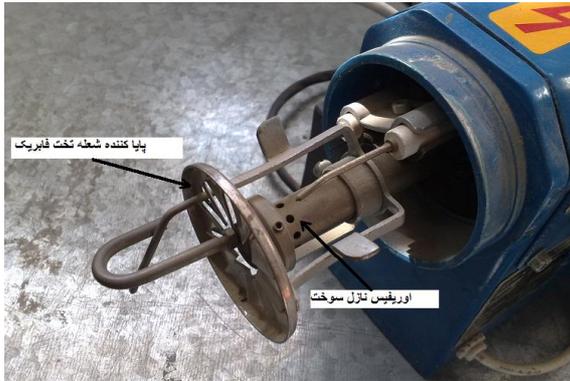
بوایلر مساله حاضر، محفظه استوانه‌ای دو جداره است که در پوسته بیرونی آن آب جریان داشته و باعث خنک‌کاری می‌شود و قسمت داخلی آن را محفظه احتراق تشکیل می‌دهد. شکل (۲-الف) تجهیزات تست و شکل (۲-ب) مشعل با پایاکننده شعله تخت فابریک را نشان می‌دهد.

دو راه اساسی برای فراهم کردن هوا برای مشعل وجود دارد: مکش آزاد بر پایه جریان طبیعی و فراهم کردن هوای اجباری با استفاده از فن.

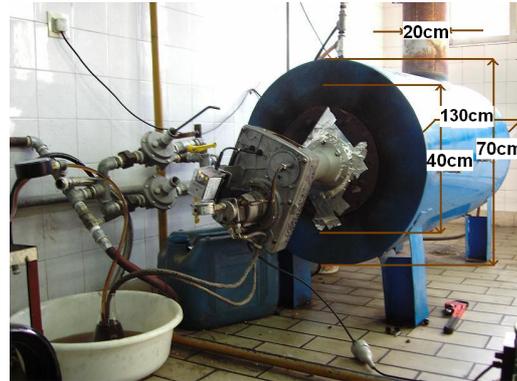
این مشعل‌ها جز دسته مشعل‌های با فراهم کردن هوای اجباری با استفاده از فن هستند. مشعل‌های با فراهم کننده هوای اجباری در بیشتر کاربردهای صنعتی رایج شده است. سود عمده این مشعل‌ها این است که دامنه وسیعی از ظرفیت‌های حرارتی را پوشش می‌دهند و کنترل آن‌ها دقیق‌تر و سریع‌تر است.

همان‌طور که در شکل (۲-ب) دیده می‌شود، نازل سوخت مشعل شامل ۸ سوراخ دایروی است که با تغییر نازل به قطرهای اوریفیس ۲/۵، ۳، ۳/۵ و ۴ میلیمتر به بررسی عملکرد مشعل پرداخته می‌شود. همچنین از دو نوع پایا کننده سوخت تخت فابریک با زاویه پره حدود ۱۵ درجه و پایاکننده تختی که پره‌های آن حدود ۴۵ درجه باز است در تست‌ها استفاده شده است. سپس از ۴ نازل با قطرهای مختلف اوریفیس استفاده کرده و بالاترین و پایین‌ترین ظرفیت آن را محاسبه کردیم و نحوه عملکرد مشعل و محصولات احتراق مورد بررسی قرار دادیم. ظرفیت حداقل مشعل کمترین دبی سوخت ورودی به مشعل است که میزان آلاینده‌ها از حالت استاندارد بالاتر نرود. ظرفیت حداکثر نیز بالاترین دبی سوخت است که در آن انتشارات آلاینده‌ها از میزان استاندارد تعیین شده برای مشعل بالاتر نرود.

برای هر نازل تنظیمات برای بهترین کیفیت احتراق انجام شد. در ضمن در این مراحل تغییراتی در شعله پخش‌کن ایجاد شد و بهترین حالت احتراق با استفاده از شعله پخش‌کن پره‌های با زاویه بازتر حدود ۴۵ درجه به دست آمد. با نازل با اوریفیس ۲/۵ میلیمتر و شعله پخش‌کن جدید بیشترین ظرفیت یعنی ۹۷۰۰۰ کیلوکالری بر ساعت حاصل شد در حالی که حداقل ظرفیت آن نیز از بقیه حالات کمتر بود.

(ب)

(الف)

شکل ۲- الف: تجهیزات تست ب: مشعل با پایاکننده تخت فابریک

۳- دستگاه تست

دستگاه اندازه‌گیری پارامترهای آزمایش‌ها دستگاه *Testo350XL* ساخت آلمان می‌باشد. سنسور دستگاه در قسمت دودکش قرار می‌گیرد.

دستگاه از قسمت‌های زیر تشکیل شده است:

(۱) واحد کنترل (control unit)

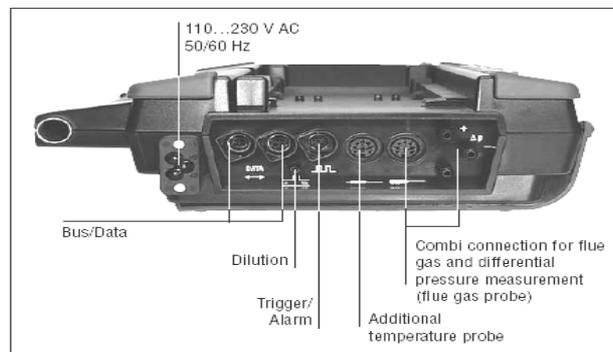
واحد کنترل یک وسیله اندازه‌گیری سبک برای بررسی‌های نقطه‌ای و اندازه‌گیری‌های در محل می‌باشد. این دستگاه به یک فیش و میله فشار تشخیص‌دهنده مجهز شده است. دامنه وسیعی از میله‌های اندازه‌گیری برای فیش میله جهت اندازه‌گیری دما، رطوبت، سرعت، آشفستگی، فشار، دور، جریان و ولتاژ در دسترس هستند.

(۲) واقعه نگار (logger)

واقعه نگار مقادیر را حتی وقتی که به واحد کنترل متصل نیست اندازه‌گیری و ذخیره می‌کند. واقعه‌نگار به چهار فیش میله مدرج مجهز شده است. میله‌هایی که می‌تواند با واقعه‌نگار کار کنند عبارتند از: میله‌های دما، سرعت جریان، فشار، رطوبت، مونوکسید کربن، دی‌اکسید کربن، کابل‌های ولتاژ، جریان و دور.

(۳) جعبه تحلیل‌کننده (analyser box 350M/XL)

جعبه تحلیل‌کننده شامل سنسورهای گاز، پمپ‌های پاک‌سازی و گاز اندازه‌گیری شده، آماده‌سازی گاز پلتیر، مسیرهای گاز، فیلترها، آداپتور و باتری است. واحد آنالیزور به وسیله واحد کنترل در دسترس است و کنترل می‌شود و از نرم افزار COMFORT3 استفاده می‌کند. این واحد قادر است برنامه‌های اندازه‌گیری را بعد از برنامه‌ریزی توسط واحد کنترل به طور مستقل تحلیل کند.

شکل ۳- جعبه تحلیل‌کننده [۵].

۴) جعبه خروجی آنالوگ (analog output box)

این جعبه برای توزیع سیگنال‌های آنالوگ تا شش کانال اندازه‌گیری در سیستم‌های اندازه‌گیری پیچیده شامل واقع‌نگارها و جعبه‌های آنالیزگر استفاده می‌شود. برای این، اجزای مختلف باید به خطوط گذر متصل شوند.

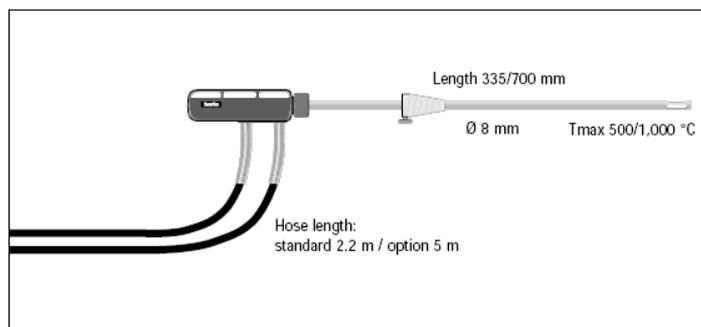
۵) جعبه توان (power box)

در یک ترکیب بندی ساده دستگاه شامل واحد کنترل و واقع‌نگار با میله‌های مختلف، جعبه توان می‌تواند به عنوان یک وسیله ساده توسعه عمر باتری به کار رود.

۶) میله‌های بازرسی HVAC

۷) میله‌های نمونه‌گیری از گازهای دودکش (flue gas sampling probes)

میله‌ها مجهز به ترموکوپل برای اندازه‌گیری دما هستند. لوله‌های اندازه‌گیری اکسیدهای نیتروژن و دی‌اکسید گوگرد نیز در این قسمت قرار دارد.

شکل ۴- میله نمونه‌گیری از گازهای دودکش [۵].

۸) متعلقات فرعی دستگاه [۵].

در آزمایش‌های ما این دستگاه موارد زیر رادر گازهای خروجی اندازه‌گیری می‌کند:
اکسیژن به درصد (%)، دمای دودکش به درجه سانتیگراد (C^0)، مقدار CO به ppm ، مقدار CO_2 به ppm ، هوای اضافه به درصد (%)، هیدروژن به ppm ، بازده کلی به درصد (% EffG)، NO_x به ppm ، SO_2 به ppm .
دقت دستگاه برای اجزای مختلف در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱- دقت پارامترهای احتراقی اندازه‌گیری شده توسط دستگاه تست

پارامتر احتراقی	دقت دستگاه
دما	$\pm 0.5^0 C$
CO	$\pm 2 ppm$
CO_2	$\pm 0.8\%$
اکسیژن	$\pm 0.8\%$
NO_x	$\pm 2 ppm$
SO_2	$\pm 5 ppm$

مقدار دی‌اکسیدکربن در هر لحظه با رابطه زیر به دست می‌آید:

$$CO_2 = \frac{CO_{2max} \times (21\% - O_2)}{21\%} \quad (1)$$

افت گازهای دودکش بوسیله رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$qA = \left[(FT - AT) \left[\frac{A_2}{(21 - O_2)} + B \right] \right] - KK$$

مقدار اکسیژن هوا: 21:

(۲)

مقدار اکسیژن اندازه گیری شده: O_2 فاکتوری است که مقدار فرمول را در کسرهای دمایی به مقدار منفی تبدیل می کند: KK

اگر فاکتورهای مخصوص سوخت صفر باشند، معادله چنین می‌شود:

$$qA = f \times \frac{(FT - AT)}{CO_2} \quad (۳)$$

مقدار دی اکسیدکربن اندازه‌گیری شده: CO_2

فاکتور هوای اضافه نیز از فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$\lambda = \frac{CO_{2max}}{CO_2}$$

(۴)

فاکتور اضافی دی اکسید نیتروژن: NO_{surp} $CO_{undiluted} : CO_{undiluted} = CO \times \lambda$ CO : خوانده می‌شود

سرعت جریان به دمای دودکش و اختلاف فشار وابسته است:

$$V(m/s) = \frac{575 \times \Delta P \times (FT + 273.15)}{PAbs} \times \alpha \quad (۵)$$

محاسبه دمای نقطه شبنم دود:

$$DpFG = - \frac{\ln \left[\frac{F_{H20} \times PAbs}{610.78} \right] \times 234.175}{\ln \left[\frac{F_{H20} \times PAbs}{610.78} \right] - 17.08085} \quad (۶)$$

فاکتور بخار وابسته به سوخت: F_{H20}

بازده خالص افت‌های آب سوخت را در نظر نمی‌گیرد و بنابراین مقادیر آن همواره بزرگتر از بازده ناخالص است [۵].

Eff.net.:

$$Effn = 100 - \left[\frac{K_{net} \times (FT - AT)}{CO_2} \right] + \left[\frac{X \times (210 + 2.1 \times FT - 4.2 \times AT)}{Q_{gr} \times 1000} \right] + \left[\frac{K_1 \times Q_{gr} \times CO}{Q_{net} \times CO_2 + CO} \right] \quad (۷)$$

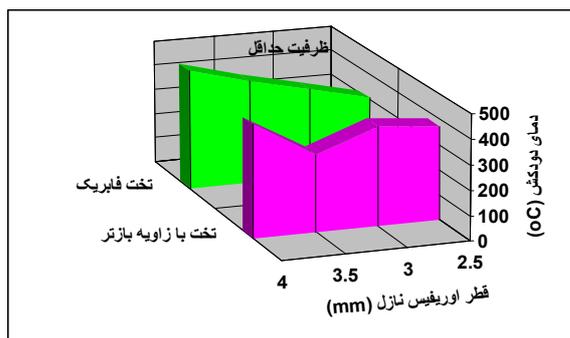
 $X = MH_2O + 9 \times H$ فاکتورهای مخصوص سوخت: $K_{gr}, K_{net}, K_1, Q_{net}, Q_{gr}$

۴- نتایج و توضیح

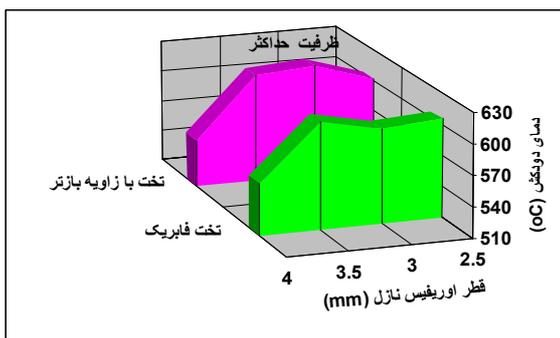
با توجه به نمودار مربوط به دمای دودکش مشخص می‌شود در ظرفیت حداکثر قطر ۳/۵ میلیمتر بیشترین مقدار را داشت. اگر به میزان انتشارات آلاینده‌ها در قطر ۴ میلیمتر اوریفیس نازل نگاه کنیم می‌بینیم این قطر با توجه به اینکه بالاترین دمای گازهای خروجی را دارد می‌تواند قطر بهینه‌ای در ظرفیت حداکثر باشد. در این ظرفیت پخش کننده شعله فابریک و

تخت با زاویه باز عملکرد تقریباً مشابهی دارند ولی با دقت در میزان آلاینده‌گی آن‌ها، شعله پخش کن تخت فابریک مناسب‌تر به نظر می‌رسد. در ظرفیت حداقل بالاترین دما برای قطر اوریفیس نازل ۴ میلیمتر به دست آمد و برای شعله پخش کن تخت فابریک بیشتر بود.

در ظرفیت حداقل میزان آلاینده‌ها در قطر ۳/۵ میلیمتر به طور کلی کمترین مقدار را دارد و به نظر می‌رسد قطری بهینه است. شعله پخش کن مناسب این ظرفیت نیز همان شعله پخش کن تخت فابریک است که میزان آلاینده‌گی کلی آن کمتر است. اما ما روشی را برای تعیین شعله پخش کن و قطر اوریفیس نازل سوخت بهینه ارایه می‌کنیم و با توجه به آن، انتخاب بهینه را صورت می‌دهیم.

(ب)

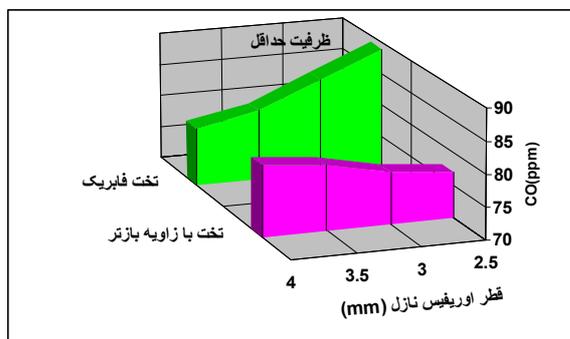

(الف)

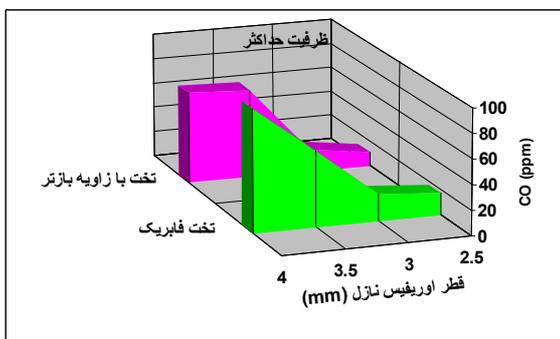
شکل ۵- تغییرات دمای دودکش با تغییر قطر اوریفیس نازل سوخت و نوع پایا کننده شعله الف:ظرفیت حداکثر ب:ظرفیت حداقل

مقدار CO در ظرفیت حداکثر برای هر دو نوع پایا کننده با افزایش قطر اوریفیس نازل سوخت افزایش می‌یابد. در ظرفیت حداقل، زمانی که پایاکننده شعله تخت به کار رفته با افزایش قطر اوریفیس نازل سوخت، میزان نشر CO کاهش می‌یابد ولی هنگامی که پایاکننده شعله تخت با زاویه باز استفاده می‌شود، روال افزایشی است.

در بیان علت نحوه تغییرات به طور کلی، باید گفته شود که در قطرهای مختلف نازل سوخت، اختلاط سوخت و هوا دستخوش تغییر می‌شود و در نتیجه نتایج متفاوتی را در حالت‌های مختلف، رقم می‌زند. در مشعل مورد تست، سوخت به صورت شعاعی و هوا در جهت عمود بر آن (محوری) با هم برخورد و مخلوط می‌شوند. بزرگتر شدن نازل سوخت باعث احتراق ناقص در ظرفیت حداکثر مشعل شده و با افزایش قطر اوریفیس نازل مقدار CO افزایش یافته است.

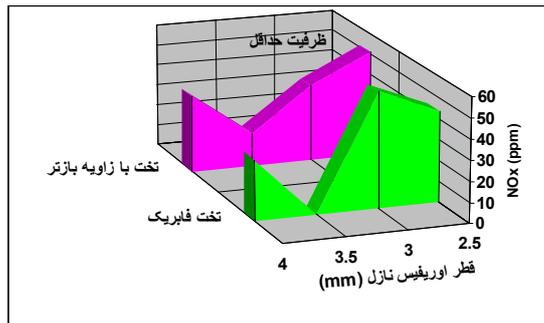
(ب)

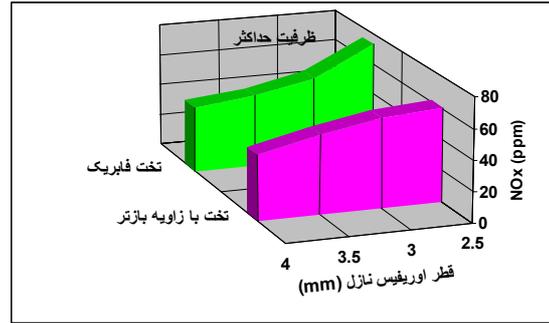
(الف)

شکل ۶- تغییرات CO با تغییر قطر اوریفیس نازل سوخت و نوع پایا کننده شعله الف:ظرفیت حداکثر ب:ظرفیت حداقل

اکسیدهای نیتروژن در ظرفیت حداقل و برای هر دو نوع پایاکننده در قطر ۳/۵ میلیمتر کمترین مقدار را دارد و بیشترین میزان نشر نیز در ظرفیت حداکثر و قطر اوریفیس نازل سوخت ۲/۵ میلیمتر به دست آمد. در بیان دلایل چگونگی تغییرات NO_x به چند نکته دقت شود. ۱- در نقاط داغ (Hot spot) مولکول نیتروژن به اتم نیتروژن تجزیه می‌شود. ۲- در صورت وجود رادیکال N و O و زمان کافی، NO و بعد از آن NO_2 بوجود می‌آید که جمع آنها را NO_x می‌گوییم. ۳- افزایش هوای اضافی اگر به معنای اضافه آمدن هوا در واکنش باشد باعث کاهش NO_x می‌شود چون باعث کاهش میزان نقاط داغ می‌شود.

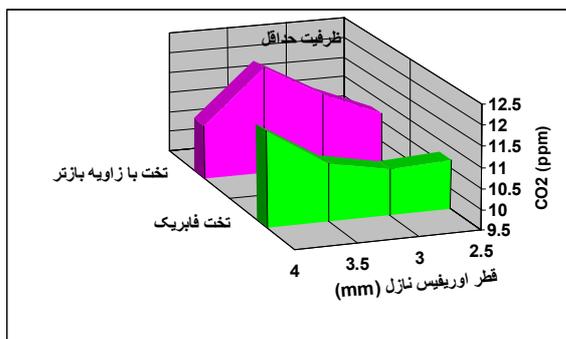
(ب)

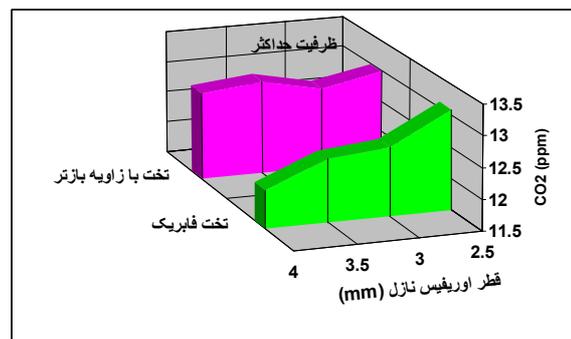
(الف)

شکل ۷- تغییرات NO_x با تغییر قطر اوریفیس نازل سوخت و نوع پایا کننده شعله الف: ظرفیت حداکثر ب: ظرفیت حداقل

کمترین میزان دی‌اکسید کربن مربوط به ظرفیت حداقل و قطر اوریفیس نازل سوخت ۲/۵ میلیمتر و بیشترین مقدار آن مربوط به ظرفیت حداکثر و همان قطر ۲/۵ میلیمتر است. هرچه احتراق کاملتر صورت گیرد میزان CO_2 بیشتر و مقدار CO کاهش می‌یابد و یکی از مهمترین عوامل موثر بر کاملتر شدن احتراق، اختلاط بهتر سوخت و هواست. پایاکننده سوخت نیز ضمن تاثیر بر اختلاط سوخت و هوا، زمان رزیدنس مخلوط را تغییر می‌دهد.

(ب)

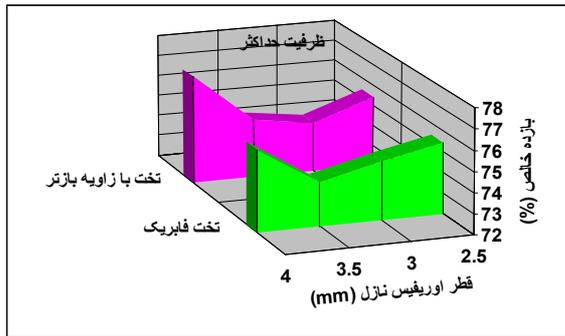

(الف)

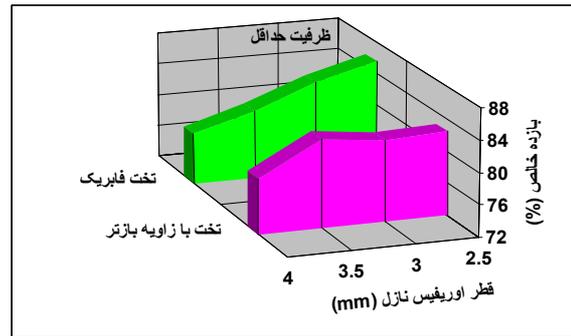
شکل ۸- تغییرات CO_2 با تغییر قطر اوریفیس نازل سوخت و نوع پایا کننده شعله الف: ظرفیت حداکثر ب: ظرفیت حداقل

بازده خالص نیز بیشترین مقدار را در قطر اوریفیس نازل ۴ میلیمتر در ظرفیت حداکثر دارد و کمترین مقدار آن در این ظرفیت مربوط به قطر ۳/۵ میلیمتر است. در ظرفیت حداقل نیز بیشترین بازده مربوط به پایاکننده شعله تخت فابریک و قطر ۲/۵ میلیمتر اوریفیس نازل سوخت بود.

همانطور که از رابطه مربوط به بازده خالص بر می‌آید، بازده خالص به دما و اجزای حاصل از احتراق وابسته است و تغییرات آن به تغییر دمای دودکش، مقدار CO و CO_2 وابسته است.

(ب)

(الف)

شکل ۹- تغییرات بازده خالص با تغییر قطر اوریفیس نازل سوخت و نوع پایا کننده شعله الف: ظرفیت حداکثر ب: ظرفیت حداقل

از آنجا که حرارت تولیدی در محفظه احتراق در داخل محفظه مصرف نشده و مستقیماً از دودکش خارج می‌شود لذا هرچه میزان دمای خروجی بالاتر باشد بازده احتراقی بالاتر است. اما از آنجا که میزان آلاینده‌ها نیز مهم است، رابطه زیر را برای تعیین نقطه بهینه عملکرد بیان می‌کنیم:

$$\mathcal{R} = \sum_{i=1}^n T_i \times \left[\frac{\alpha}{(CO)_i} + \frac{\beta}{(NO_x)_i} \right] \quad (8)$$

در این رابطه مقدار α و β بسته به میزان تاثیر نوع آلاینده تعیین می‌شود. جایی که مقدار \mathcal{R} ماکزیمم شود به عنوان نقطه بهینه انتخاب می‌شود. اگر مقادیر α و β را برابر ۱ بگیریم، برای ظرفیت حداقل مقادیر \mathcal{R} در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲- مقادیر \mathcal{R} در ظرفیت حداقل

نوع پایا کننده	\mathcal{R}			
	$D_1 = 2.5mm$	$D_2 = 3mm$	$D_3 = 3.5mm$	$D_4 = 4mm$
تخت فابریک	19.705	18.83	54.35	34.34
تخت با زاویه باز	21.02	26.67	43.58	28.37

همانطور که مشاهده می‌شود بیشترین مقدار \mathcal{R} مربوط به قطر اوریفیس نازل ۳/۵ میلی‌متر است و برای پایا کننده شعله تخت فابریک بیشتر است. برای ظرفیت حداکثر نیز نتایج در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳- مقادیر \mathcal{R} در ظرفیت حداکثر

نوع پایا کننده	\mathcal{R}			
	$D_1 = 2.5mm$	$D_2 = 3mm$	$D_3 = 3.5mm$	$D_4 = 4mm$
تخت فابریک	63.75	57.86	34.06	28.43
تخت با زاویه باز	93.83	64.98	29.93	31.1

در ظرفیت حداکثر بیشترین مقادیر \mathcal{R} مربوط به قطر اوریفیس نازل ۲/۵ میلی‌متر است و برای پایا کننده تخت با زاویه باز بیشتر است. لذا این قطر و نوع پایا کننده در ظرفیت حداکثر انتخابی بهینه است.

مقدار α و β بر اساس میزان تاثیر آلاینده انتخاب می‌شود به طوریکه اگر اثر نثر NO_x برای ما مهمتر باشد ضریب β را بزرگتر در نظر می‌گیریم و بالعکس.

۵- آنالیز خطا

همه داده‌های تجربی و نتایج مدل‌سازی محاسباتی همیشه شامل بعضی خطاهای تصادفی یا اصولی یا هر دو باهم هستند. بنابراین تحلیل خطای آزمایشی مستلزم بررسی جزئی دقت همه وسایل، روش‌های اندازه‌گیری و روش‌های اصلاح داده‌ها می‌باشد. خطاهای تجربی همچنین ممکن است به وسیله فاکتورهای شخصی و کاری تجهیزات آزمایشی حاصل شود. درباره روش‌های مدل‌سازی عددی بر پایه روش‌های شبه تجربی یا عمومی، لازم است تا داده‌های ورودی محاسبات به خوبی همه اجزای مدل عددی تحلیل شوند.

خطاهای وابسته به تجهیزات آزمایشی به چند دسته تقسیم می‌شوند:
خطاهای کاربرد وسایل سنجش - خطاهای ناشی از نقص وسایل اندازه‌گیری که به خاطر انحرافات وسیله ساخته شده و مونتاژ شده از پارامترهای طراحی است.
خطاهای نصب - خطاهایی که به خاطر نصب نامناسب وسیله اندازه‌گیری، مطابقت نداشتن رویه‌های داده شده بوسیله فروشنده‌ها (مثلاً یک جور کردن طول‌ها قبل و بعد از بررسی‌ها)، انتخاب مکان اندازه‌گیری، عمل متقابل وسیله‌های اندازه‌گیری، همچنین خطاهای ایجاد شده در مسیرهای انتقال داده.
خطاهای روش اندازه‌گیری - خطاهایی که به خاطر بی‌دقتی در روش‌شناسی اندازه‌گیری کاربردی و گرد کردن مقادیر خصوصیات فیزیکی روی می‌دهد.

خطاهای به خاطر کاربرها به خطاهای مشاهده و خطاهای مربوط به مدل‌سازی آماری تقسیم می‌شود که به کیفیت داده‌های ورودی که ممکن است تحت تاثیر نقص‌های مختلف باشد، بسیار حساس است. اولین خطا ممکن است در طول طرح‌ریزی تدارک آزمایش رخ دهد. این خطا می‌تواند به خاطر انتخاب نامناسب هدف آزمایش و انتخاب ناپجای متغیرهای مستقل و وابسته باشد. یک آزمایش طراحی شده بد ممکن است مقداری ناکافی داده برای ارزیابی آماری بعدی فراهم کند. همه خطاها در طراحی آزمایش منجر به افزایش زمان کل مورد نیاز برای انجام شدن می‌شود و در نتیجه افزایش قیمت‌ها را به دنبال دارد [۶]. آزمایشات ما نیز تمامی خطاهای ذکر شده را شامل می‌شد ولی حداکثر تلاش ممکن برای کمینه کردن آن صورت گرفت.

۶- نتیجه‌گیری

اثر هندسه پایاکننده شعله و قطر اوریفیس نازل سوخت روی عملکرد مشعل بررسی شد. قطرهای مختلف اوریفیس نازل سوخت منجر به اختلالاتی متفاوت سوخت و هوا می‌شود و در نتیجه منجر به تولید حرارت و نثر متفاوتی از آلاینده‌ها می‌شود. نوع پایاکننده شعله نیز بر روی خصوصیات شعله نظیر شکل و طول آن تاثیر می‌گذارد و در نتیجه بر کارایی حرارتی مشعل و تولید آلاینده‌ها تاثیر مستقیم می‌گذارد. با توجه به نتایج حاصل از توزیع دما و آلاینده‌ها و نیز بازده‌ها به نظر می‌رسد در ظرفیت حداقل، قطر ۳/۵ میلی‌متر قطر بهینه نازل سوخت و پایاکننده تخت فابریک مناسب باشد. در ظرفیت حداکثر مشعل نیز قطر ۲/۵ میلی‌متر و پایاکننده تخت با زاویه بازتر به عنوان انتخاب بهینه، مطلوب به نظر می‌رسد.

مراجع

- 1- I. Esquiva, H. T. Nguyen, and D. Escudie, "Influence of a Bluff-Body's Shape on the Stabilization, Regime of Non-Premixed Flames", Laboratoire de Mécanique des Fluides et d'Acoustique/UMR CNRS 5509, Ecole Centrale de Lyon, 2004.

FCCI2010-2131

سومین کنفرانس سوخت و احتراق ایران

تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر - اسفند ماه ۱۳۸۸

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
دانشکده مهندسی هوافضا

- 2- P. Kumar, D.P. Mishra "*Effects of flame holder shape on LPG-H₂ jet diffusion flame*", Combustion Lab, Department of Aerospace Engineering, Indian Institute of Technology, Kanpur 208016, India, 2008.
- 3- Kundu, K. M., Banerjee, D., and Bhaduri, "*Mathematical modelling of flows in bluff-body flame stabilizers*", Power 102:209-214, (1980).
- 4- P.R. Bhoi, S.A. Channiwala, "*Optimization of producer gas fired premixed burner*", Main Plant System, Mechanical Department, Energy Centre India, Department of Mechanical Engineering, Sardar Vallabhbhai National Institute of Technology, Deemed University, Surat 395 007, Gujarat, India, 2007
- 5- testo 350XL catalog.
- 6- Vít Kermes, Petr Beřlohradský, Jaroslav Oral, Petr Stehlík, "*Testing of gas and liquid fuel burners for power and process industries*", Institute of Process and Environmental Engineering, Faculty of Mechanical Engineering, Brno University of Technology (UPEI VUT), Technická 2, 602 00 Brno, Czech Republic, 2008.